

5

காலனித்துவ, பின்காலனித்துவ கருத்தியலுக்குள் புழங்குபுயினரின் கலைகள்

- வடிவேல் இன்பமோகன்

அறிமுகம்

ஒரு நாடு தனது அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்திய நாடுகளை ஆளுகைக்குட்படுத்துவதற்கான அமைப்புமுறை காலனித்துவமென அழைக்கப்படும். காலனித்துவத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட நாடுகளின் மூலமாக பொருளாதார ரீதியான நன்மைகளைப் பெறுவதே இதன் பிரதான நோக்கமாகும். காலனித்துவம் நாடுகளை ஆட்சி செய்வதற்காக சுய நிர்ணயப்படுத்தப்பட்ட உரிமையை (Self-appointed right) பிரயோகித்தது. இது நீதியின் மூலமே நிறைவேற்றப்பட்டது.

காலனித்துவம் மிகவும் நீண்ட காலப்பகுதியைக் கொண்டதுதொரு அதிகாரச் செயற்பாடாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுபட்டு நீண்டகாலத்தைத் தாண்டியபோதும் காலனித்துவம் ஏற்படுத்திய விளைவுகள் தற்காலத்திலும் மக்களிடையே உள்ளது. இது காலனித்துவத்தின் பாதிப்புக்களில் இருந்து மக்கள் விடுபடாத நிலையினையே குறிக்கின்றது. தற்காலத்தில் உருவாக்கப்படும் கலையிலும் காலனித்துவத்தின் பாதிப்புக்களை இனங்காணமுடியும். உலகமயமாக்கல், பின்காலனித்துவம் அல்லது நவ காலனித்துவம் என்பனவற்றின் தாக்கத்தை வைத்துக் கொண்டு நோக்கும் போது காலனித்துவம் மிகவும் உறுதியான செயற்பாடாக காணப்பட்டது என்பதை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பழங்குடி மக்கள் அவர்கள் வாழும் நாட்டின் பூர்வீக குடிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் தனித்துவமான வாழ்க்கைமுறை, சமய நம்பிக்கை, மொழி, கலை, உணவுப் பழக்கவழக்கம் போன்ற பல விடயங்களின் ஊடாகத் தம் வாழ்வியல் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்துபவர்கள். அவர்களால் உருவாக்கப்படும் கலைகளும் அவர்களின் வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும். இந்த ஆய்வில் காலனித்துவம் மற்றும் பின்காலனித்துவம் எவ்வாறு பழங்குடியினரின் கலைகளைப் பாதித்துள்ளன என்பது பிரதானப்படுத்தி நோக்கப்படும்.

காலனித்துவ கருத்தியல்

கடந்த காலங்களில் செல்வங்களைச் சேர்த்தல் ஒரு பெருமையாக கருதப்பட்டது. தற்காலத்திலும் கூட இந்நிலை தொடர்வதை நாம்

காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுபட்டு நீண்ட காலத்தை தாண்டிய போதும் காலனித்துவம் ஏற்படுத்திய விளைவுகள் தற்காலத்திலும் மக்களிடையே உள்ளது.

தற்காலத்தில் உருவாக்கப்படும் கலையிலும் காலனித்துவத்தின் பாதிப்புக்களை இனங்காண முடியும்.

அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலான மக்கள் அவர்களின் வெற்றியினை செல்வங்களின் ஊடாக அளவிடுகின்றனர். இது கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட ஊக்குவிப்பின் வெளிப்பாடாகவே இன்றுவரை தொடர்கிறது. செல்வம் பற்றிய ஆசையின் விளைவாக போட்டி மனோபாவம், நாடுகளை ஆக்கிரமிப்புச் செய்யும் மனோபாவம் என்பன உருவாகின்றன. முரண்பாடுகளினால் உருவாக்கப்பட்ட சித்தாந்தங்களினால் இவை மேம்படுத்தப்பட்டன. இது ஒருவரின் தனிப்பட்ட அல்லது பண்பாட்டு முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான ஒன்றாகவும் கருதப்பட்டது. இக் கருத்தியலே காலனித்துவச் செயற்பாட்டிலும் மையப்பொருளாக விளங்கியது.

பொருளாதார ரீதியான நன்மைகளைப் பெறுதல் பிரதானம் பெற்றதால் காலனித்துவ பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட பாரபட்சமான ஏற்றத்தாழ்வான மாற்றமானது பொருளாதாரத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் தவிர்க்க முடியாத கட்டமாகக் காணப்படுகின்றது. இது காலனித்துவவாதிகளை அவர்களை பலம்பொருந்தியவர்களாகக் கட்டமைப்பதற்கு அடிப்படையானதாக அமைந்திருந்தது.

காலனித்துவவாதிகளின் செயற்பாட்டிற்கு முன்னுதாரணமாக 19ஆம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட டாவினின் சமூகக் கோட்பாடு (Social Darwinism) அமைகின்றது. அதிகாரம் பற்றியதாகக் காணப்பட்ட இக்கோட்பாடு அதிகாரத்தின் தன்மை, மற்றும் செயற்பாட்டில் அதன் பிரயோகம் என்பன பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. சமூகச் செயற்பாட்டின் தீவிரமான போட்டித்தன்மையின் பிரயோகரீதியான தேவையினை விளக்குவதாக இக்கோட்பாடு சுட்டிநிற்கின்றது. டாவின்சின் “தக்கன பிளைக்கும்” என்னும் கருத்தானது 19ஆம் நூற்றாண்டின் உற்சாகரீதியான போட்டித் தன்மையில் பிரயோகிக்கப்பட்டது. சமூக விதிகளின் படி மிகவும் வன்மையானது என்பது மிகவும் சக்தியுடையது என்னும் சொல்லுடன் பெரும்பாலும் பொருத்திக் கொள்ளத்தக்கதாகக் காணப்படுகின்றது (Nollet, Lisa., 2013:18-19). மேற்கத்திய ஐரோப்பியர்கள், ஐரோப்பிய அமெரிக்கர்கள்¹ மிகவும் பலம் வாய்ந்த வர்க்கங்களாகக் காணப்படின் அவர்கள் உணர்வுரீதியான வெற்றியினை அடைவதற்கு பொருத்தமானவர்கள் என்னும் கருத்தினை டாவின்சின் கோட்பாட்டினூடாக பெறுகின்றோம்.

இக்கருத்தாக்கத்தால் ஐரோப்பிய நாடுகளானவை ஏனைய நாடுகளில் இருந்து அதிகாரம் மிக்க நாடுகளாக மாத்திரம் அன்றி தார்மீக, பண்பாட்டு ரீதியான விதிமுறைகளில் உயர்ந்தனவாகத் தம்மைக் கட்டமைத்துக் கொண்டன. இந்த நாடுகள் வெற்றியை அடைவதற்கான உரிமையினைக் கொண்டனவாகக் கொள்ளப்பட்டன. ஏனெனில் அவை

ஐரோப்பிய
நாடுகளானவை
ஏனைய
நாடுகளில்
இருந்து அதிகாரம்
மிக்க நாடுகளாக
மாத்திரம்
அன்றி தார்மீக,
பண்பாட்டு
ரீதியான
விதிமுறைகளில்
உயர்ந்தனவாகத்
தம்மைக்
கட்டமைத்துக்
கொண்டன.

1. ஐரோப்பிய மூதாதையருக்குப் பிறந்த அமெரிக்கர்கள் மற்றும் ஐரோப்பாவில் இருந்து முதன்முதலில் அமெரிகாவிற்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களைக் குறிப்பதற்கு ஐரோப்பிய அமெரிக்கர்கள் என்னும் பதம் கையாளப்படுகிறது. இவர்கள் அடிப்படையில் வெள்ளையராக விளங்குவர்.

ஏனைய நாடுகளை ஆட்சி செலுத்துவதற்கும் அவற்றின் ஆன்மீக, தார்மீக தரங்களை உயர்த்துவதற்கான அத்தனை தகுதிப்பாடுகளையும் கொண்டனவாக கற்பிதம் செய்யப்பட்டன. இது ஏனையவர்களை ஆன்மீக ரீதியாக மாற்றி அவர்களை ஆட்சி செய்யத் தூண்டியது. இது வெள்ளையர்களின் ஆளுமை எனக் கருதப்பட்டது. காலனித்துவச் செயற்பாட்டில் மதமாற்றம் என்பது இவ்வடிப்படையில் அடிப்படையான தொரு விடயமாக அமைந்திருந்தது.

காலனித்துவம் என்பது ஒரு ஏகாதிபத்திய செயற்பாடாகவும் இது இனச்சார்பு எனப்படும் விடயத்துடன் இணைந்ததாகவும் காணப்பட்டது. பூர்வீக மக்களை நாகரிகப்படுத்தல் என்னும் பெயரில் அம்மக்களிடம் நிலைகொண்டுள்ள மரபுகள், பண்பாட்டம்சங்கள், அறிவியல், கலைகள் என்பன தொடர்புடைய அடிப்படையான அம்சங்களை குற்றமாகக் கருதி அவற்றை அழித்தனர். இங்கு காலனித்துவவாதிகளின் கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகளே மேலானவை என்றும் அவற்றை விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தின் செயற்பாடாக இவை நிகழ்ந்தன. இதற்கெல்லாம் அவர்களின் ஏகாதிபத்திய மனோபாவத்துடன் கூடிய அதிகார செயற்பாடு காரணமாகின்றது. காலனித்துவ நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெரும்பாலான மொழிகளின் அழிவு, உள்ளூர் சமயம், பண்பாடுகளின் மீதான தாக்குதல், காலனித்துவ பாடசாலைகளுக்கு கட்டாயமாக சமூகமளிக்கவேண்டிய நிலைமை, பண்பாட்டு உணவு முறைமைகளில் ஏற்பட்ட தாக்குதல், பண்பு பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாற்றம் என்பவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

காலனித்துவம் பற்றிய கருத்தியல் பால்நிலையுடனும் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கப்பட்டது. காலனித்துவத்தின் எல்லைகளின் விரிவாக்கத்தில் ஈடுபட்டு வெற்றிபெற்றவர்கள் பெரும்பாலும் ஆண்கள் என்றே எதிர்பார்க்கப்பட்டனர். காலனித்துவத்தின் வரலாறு மற்றும் காலனித்துவத்திற்கு பிற்பட்ட வரலாறு போன்றன ஆண்கள் இயற்கையிலேயே ஆக்கிரமிப்புக் குணம் கொண்டவர்கள் என்னும் கருத்தினைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. காலனித்துவத்தின் வரலாறு ஆக்கிரமிப்பிற்கான ஆதாரத்தினை வழங்குகின்றது. அது என்னவென்றால் ஆக்கிரமிப்பானது உள்ளூர்வால் அல்லது சமூக உருவாக்கத்தின் மூலம் ஏற்பட்டாலும் அது உள்ளார்ந்த குழுக்களின் உறவுகளில் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாகவும் காணப்படுகிறது.

நவீன காலனித்துவம் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் போக்குவரத்து என்பவற்றின் புதிய வடிவங்களுடன் ஒத்துப்போனது. தந்தி, புகையிரதம், புகைக்கப்பல் போன்றன கணினி எழுத்துகளுக்கு வந்துசேர்ந்த காலப்பகுதியில் உருமாற்றம் அடைந்தன. தொடர்பாடலும் போக்குவரத்தும் பெரிய திட்டங்களுக்கு வழிவகுத்தன. பெரும்பாலான தொடர்பாடல் போக்குவரத்து வலையமைப்பானது பொருளாதார ரீதியான சுரண்டலுக்கே பயன்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக பொருட்கள்,

காலனித்துவம்
என்பது ஒரு
ஏகாதிபத்திய
செயற்பாடாகவும்
இது இனச்சார்பு
எனப்படும்
விடயத்துடன்
இணைந்த
தாகவும்
காணப்பட்டது.

மூலப்பொருட்களை துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கே அவை இடப்பட்டன.

19ஆம் நூற்றாண்டானது காலனித்துவ வளர்ச்சியில் மிகவும் வேகமான காலப்பகுதியாக விளங்கியது. எல்லைகளின் விரிவாக்கம் கைத்தொழில் மயமாக்கத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. மூலப்பொருட்களின் பிரித்தெடுப்பு மற்றும் பொருட்களின் உற்பத்திக்கான சந்தை என்பன கைத்தொழில் மயமாக்கத்திற்கான உதாரணமாக விளங்குகின்றது. இந்த விடயமானது தற்காலத்தில் சர்வதேசரீதியான உறவுகளை நிர்ணயிப்பதாக இயங்குகின்றது. சர்வதேசத் தொடர்புகள் பொருளாதார ரீதியான போட்டித் தன்மையினை மேலும் அதிகரித்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் காலனித்துவத்திற்கு சர்வதேச அரசியல் முறையினை நோக்கிய முன்னெடுப்பு அவசியமானதாகவிருந்தது. இங்கேயே சர்வதேச ரீதியான அரசியல் உறவுகளுக்கான ஆரம்பக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. தேசிய இலக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலகச் செயற்பாடுகள் ஒழுங்கமைக்கப்படுகின்றன. சர்வதேச அரங்கில் மிகப்பெரியது, சிறந்தது என்னும் கருத்து அழுத்தப்படுகிறது. “வல்லரசு” எனப்படும் சொல்லாடல் தேசிய போட்டியின் விளைவாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

காலனித்துவ
ஆட்சியில்
ஏற்பட்ட
பாதிப்புக்களில்
அடிப்படையானது
பாரம்பரிய
மரபுகள்
அனைத்தையும்
இல்லாமல்
செய்து
ஐரோப்பிய
மரபுகளை
அறிமுகப்
படுத்தியதாகும்.

காலனித்துவ கருத்தியலுக்குள் பழங்குடியினரின் கலைகள்

காலனித்துவ ஆட்சியில் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களில் அடிப்படையானது பாரம்பரிய மரபுகள் அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்து ஐரோப்பிய மரபுகளை அறிமுகப்படுத்தியதாகும். சுதேச மரபுகள் அனைத்தும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இல்லாமல் செய்யப்பட்டன. பண்பாட்டுக்கலப்பு (Hybrid) அணுகுமுறை இதற்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட முதன்மையான அம்சமாகும். காலனித்துவ ஆட்சியில் கலை வரலாறு, மானிடவியல் போன்ற துறைகளில் பண்பாட்டுக் கலப்பாய்வு அணுகுமுறை முக்கியத் துவம் பெறுகின்றது. இவ்வணுகுமுறையில் குறித்த பிரதேசங்களின் கலை வரலாறு பார்க்கப்படுகின்றது. இந்த ஒழுங்குமுறைகள் அவற்றின் தோற்றத்தின் போதே மேற்கத்தியத் தன்மையுடையதாகக் காணப்பட்டதால் கலைப் பகுப்பாய்வின்போது உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்பானது மேற்கத்திய தன்மையையே பிரதிபலிக்கின்றது. பண்பாட்டுக் கலப்பு முறை மேற்கத்திய மாதிரிகளை பழங்குடியினரின் பூர்வீக கலைச் செயற்பாடுகளுடன் இணைத்து உருவாக்கப்படுவதுடன் தொடர்புடையதாக விளங்குகின்றது. இக்கலப்பாக்கச் செயற்பாடு காலவோட்டத்தில் பூர்வீக முறைமைகளின் இழப்பிற்கும் ஐரோப்பிய மாதிரிகள் பிரதானப்படுத்தப் படுவதற்கும் வழியேற்படுத்தும். இன்னொருநிலையில் பூர்வீக மரபுகளுடன் ஐரோப்பிய மாதிரிகள் கலக்கப்படுவதானது பூர்வீக மரபுகளின் அசல் தன்மையை இல்லாமல் செய்துவிடும். தனித்தன்மையென்பது இல்லாமல் போய்விடும். தனித்தன்மையை இழக்கச் செய்து ஐரோப்பிய முறைகளில் தங்கியிருக்கச் செய்வதற்கான ஒரு செயற்றிட்டமாக இது அமையும்.

ஒரு நிலையில் மேற்குறித்த மாற்றம் நிகழ இன்னொருநிலையில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலனித்துவச் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக பழங்குடியினரின் கலைப்பொருட்களின் ஒன்றுதிரட்டலானது விளங்கியது.

பழங்குடியினர் அவர்களுக்கான பண்பாட்டுத் தனித்துவத்துடன் வாழும் ஒரு இனமாவர். இவர்கள் இன்று அருகி வரும் இனங்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்வினங்களின் அழிவில் காலனித்துவத்தின் விளைவான சிந்தனைகளின் ஆக்கிரமிப்பு முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. மதமாற்றம், பண்பாட்டு அழிப்பு, தாய்மொழி புறக்கணிப்பு, பிறமொழிக் கல்வி போன்ற பல காரணங்கள் இதில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. புதிய சூழலில் படைக்கப்படும் கலைகளும் ஐரோப்பிய மாதிரிகளின் தாக்கத்துடன் வெளிவருகின்றன. பழங்குடியினரின் கலைச் செயற்பாடுகள் மருவிச் செல்வதால், இன்று பெரும்பாலான அருங்காட்சியகங்கள் அருகிவரும் பழங்குடியினரின் பண்பாட்டின் ஒரு கூறான கலைப்பொருட்களை பாதுகாப்பதை நோக்காகக் கொண்டு கலைப்பொருட்களைச் சேகரிக்கின்றன. கலைப்பொருட்களின் தொகுப்பானது ஒரு விரிவான சேகரிப்பு செயற்றிட்டமாகக் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பெரும்பாலானோர் அவர்களுடைய சமூகத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கலைப் பொருட்கள் அவர்களிடம் இருந்து எடுக்கப்படுவதை கவலையான விடயமாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால் இதனைச் சேகரிப்பவர்கள் இதனை ஆராய்ந்து பாதுகாப்பதற்கான ஒரு செயல்திட்டமாகவே பெரும்பாலும் கருதுகின்றனர். ஆனால் கலைப்பொருட்களை எடுத்துச் செல்வது என்பது எதிர்காலத்தில் இந்த வம்சாவழியினைச் சேர்ந்த மக்களின் பொருட்களை இல்லாமல் போய்விடலாம் என்னும் அச்சத்தையே அவர்களிடம் ஏற்படுத்துகிறது. கலை உற்பத்தியாளர்கள், கலையை உற்பத்தி செய்யும் குறித்த வம்சாவழியினர், எதிர்காலத்தில் ஒன்று சேர்ந்து இக்கலைப்பொருட்கள் பற்றி கவனத்தை சிலவேளை களில் செலுத்தாமல் போகலாம். மானிடவியல் மற்றும் கலை வரலாறானது அறியப்பட்ட (அதாவது சேகரிக்கப்பட்ட) படைப்புக்களிலே தங்கியுள்ளது.

சேகரிப்பின் வரலாறானது மேற்கத்திய கலைச்சுவை, கருத்தியல், ஊக்குவிப்பு என்பவற்றினைப் பிரதிபலித்தே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. உரிமைத்துவம் மற்றும் காட்சிப்படுத்தல் பற்றிய கேள்வியினை இச் சேகரிப்பானது எழுப்புகின்றது. நேர்மையான முறையில் இப்பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டதா? அதாவது அப்பொருட்களை வைத்துப் பாதுகாத்த மக்களின் அனுமதியுடன் எடுத்துச் செல்லப்பட்டனவா? சேகரிப்பாளரின் தேவைகள் பூர்த்தியானவுடன் இவை உரிய சமூகத்திற்கு திருப்பி அனுப்பப்படனவா? இப்பொருட்கள் அச்சமுகத்தின் மரியாதை முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றனவா? காட்சிப்படுத்தப்படும்போது அவர்களின் அடையாளங்கள், நோக்கங்கள் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றனவா? என்பன இங்கு எழும் முக்கிய வினாக்கள்

பழங்குடியினர் அவர்களுக்கான பண்பாட்டுத் தனித்துவத்துடன் வாழும் ஒரு இனமாவர். இவர்கள் இன்று அருகி வரும் இனங்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்வினங்களின் அழிவில் காலனித்துவத்தின் விளைவான சிந்தனைகளின் ஆக்கிரமிப்பு முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது.

காலனித்துவம் அறிமுகப்படுத்திய பண்பாட்டுக் கலப்பு போன்ற கருத்தியல் கருத்துக்குள் நின்று மேற்கத்திய கலையாக்க முறைகளின் பாதிப்புக்களை உள்வாங்கி பழங்குடியினர் கலை படைக்கும் போது புதிதாக உருவாக்கப்படும் கலைகள் அவர்களின் பூர்வீக கலையடையாளங்களைப் பிரதிபலிக்கத் தவறிவிடுகின்றன.

களாகும். இவ்வினாக்களுக்கான சாதகமான விடையை இக்கலைப் பொருட் சேகரிப்பும் காட்சிப்படுத்தலும் அளிக்கமானால் அது அர்த்த முடையதாக அமையும். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பத்தில் இவை பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை என்பது உண்மை. மேற்கத்திய காலனித்துவக் கருத்தியலுக்குள் நின்று இச்செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுபவர்கள் செயற்படுவதே இதற்கான அடிப்படைக் காரணமாக அமைகின்றது.

கலைப்பொருட்களின் சேகரிப்பானது பூர்வீக குடிகளின் அடையாளத்தின் ஒரு வடிவமாக விளங்கும் கலைப்பொருட்களை அவர்களிடம் இருந்து அந்நியப்படுத்தும் செயற்பாடாகவும் கொள்ளப்படத்தக்கது. காலனித்துவம் அறிமுகப்படுத்திய பண்பாட்டுக் கலப்பு போன்ற கருத்தியல்களுக்குள் நின்று மேற்கத்திய கலையாக்க முறைகளின் பாதிப்புக்களை உள்வாங்கி பழங்குடியினர் கலை படைக்கும் போது புதிதாக உருவாக்கப்படும் கலைகள் அவர்களின் பூர்வீக கலையடையாளங்களைப் பிரதிபலிக்கத் தவறிவிடுகின்றன. இந்நிலையில் இளந்தலைமுறையினர் அவர்களின் கடந்தகால அடையாளங்களாக அவர்களின் மூதாதையர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட கலைப்பொருட்களினூடாகவே அறிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. இந்நிலையில் இவற்றைச் சேகரித்தல், காட்சிப்படுத்தல் என்னும் நோக்கில் எடுத்துச் செல்லல் அவர்களிடம் இறுதியாக மிஞ்சியுள்ள அடையாளங்களையும் தொலைத்துவிடும் / இல்லாமல் செய்துவிடும் செயற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக அமைந்துவிடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, தென்கிழக்கு அவுஸ்ரேலியாவைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளின் கலைப்பொருட்கள் காலனித்துவவாதிகளால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதொரு காலகட்டம் காணப்பட்டது. இக்கலைப்பொருட்களை 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆர்.ஈ.ஜோன்ஸ் (R.E.Johns) அவர்கள் நண்பர்கள், உறவினர்கள், ஏனைய கலைப்பொருட்கள் சேகரிப்பவர்கள், கலைப் பொருள் விற்பனை நிலையங்கள் என்பவற்றில் இருந்து சேகரித்துக் கொண்டார். இச்செயற்பாடு அவுஸ்ரேலியப் பழங்குடியினரின் பண்பாட்டை அவர்களிடம் இருந்து வேறுபடுத்தும் செயற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தது (Morphy, Howard., 2013:319).

மேற்கத்திய பண்பாட்டில் கலை பற்றிய நோக்கிற்கும் மேற்கத்தியம் அல்லாத பண்பாடுகளில் கலை பற்றிய நோக்கிற்கும் இடையே அடிப்படையான வேறுபாடு உள்ளது. மேற்கத்தியம் அல்லாத பண்பாட்டில் கலைக்குரிய கருத்துநிலையை நோக்கினால், அங்கு “கலை என்பது நாளாந்த வாழ்வியல் பற்றிய நோக்கு, உணவு தயாரித்தல் மற்றும் உபசரிப்புப் பழக்கங்கள், சமூக ஒழுங்கமைப்பு, சமயச் சடங்குகள் என அகன்ற விளக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. இவர்களின் பண்பாடு உள்ளடக்கும் கைப்பணி, சமயச் சடங்கு, பொருட் பண்பாடு, பொழுது போக்கு போன்றவற்றிலிருந்து கலையை வேறுபடுத்த முடியாதவிதத்தில் விளங்குகின்றது” (Leuthold, Steven.,1998: 45). இது மேற்கத்திய பண்பாட்டில் கலை என்னும் பதம் சுட்டும் அர்த்தத்தைவிடவும் அகன்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

புனிதப் பொருட்கள், அலங்காரப் பொருட்கள், பாத்திரம் போன்றன மேற்கத்திய பண்பாடு அல்லாத பண்பாடுகளில் ஆழமான அர்த்தத்தைக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. “ஒரு பண்பாடானது இன்னொரு பண்பாட்டின் மீது திணிக்கப்படும்போது ஏற்படும் வேறுபாடு மற்றும் கோட்பாட்டுரீதியான விளக்கம் என்பன அறிவுசார் காலனித்துவம் உருவாவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றது” (Leuthold, Steven, M., 2011:58) என்பதற்கிணங்க மேற்கு நாட்டவரின் கலை பற்றிய விளக்கமானது கைப்பணி, கலை என்னும் வேறுபாட்டினை கூர்மையாக்கியது. ஏனெனில் பாத்திரமானது கைப்பணியாக அல்லது கைத்தொழில் உற்பத்தியாக வோதான் மேற்கத்திய பண்பாட்டில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கலையாக வகைப்படுத்தப்படவில்லை. மேற்கத்திய நாடுகளில் கலை மற்றும் கைப்பணிக்கு இடையே படிமுறை ரீதியான தொடர்பு காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் மேற்கத்தியம் அல்லாத சூழலில் ஒரு பாத்திரமானது பேணிப்பாதுகாக்கவேண்டிய பொக்கிசமாக அல்லது ஒரு வீட்டுப் பொருளாகவோ காணப்படும். அதன் பயன்பாட்டு தன்மை அதன் கலைத்துவ முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பதில்லை. பழங்குடியினர் அவர்கள் உற்பத்திசெய்யும் பொருட்களுக்கு வழங்கும் மரியாதை முக்கியத்துவம் என்பவற்றைக் குறைப்பதாக ஐரோப்பியரின் இக்கலை பற்றிய கருத்துருவாக்கம் அமைகின்றது.

கலையின் வகிபாகத்தால் தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்கான ஒரு தருணம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டது. மக்கள் அவர்களின் பாரம்பரிய மரபுகள், பண்பாடுகளை மீளக்கட்டமைத்தல் என்பது அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது. இவ்வடிப்படையில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஓவியர்கள் பழங்குடியினரின் கருத்தியலுடன் தொடர்புடையதாக உலகைப் புரிந்துகொள்ளும் இயல்புடைய அப்பாவிக்கள், வீணாக்கப்படாத இயற்கையின் தருணம் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தினர். குறியீட்டியலின் இணைவுடன் இயற்கை சார்ந்த விபரங்களில் கவனம் செலுத்தி உருவ ஓவியங்களை புதிதளிப்புச் செய்தனர். கட்டற்ற புனைவுத் தன்மை வாய்ந்த தரைத்தோற்ற ஓவியங்களின் ஒளிக் கையாள்கை வணாந்தரப்பகுதிக்கு அல்லது காடுகளுக்கு தார்மீகத் தன்மையுடையதொரு பரிமாணத்தை வழங்கியதை அவர்கள் ஓவியங்களின் ஊடாகக் கண்டுபிடித்தனர். இதற்கு மேலதிகமாக மிகைப்படுத்தப்பட்ட பெரியளவிலான பரப்பினைக் கொண்ட இயற்கைக் காட்சிகள் பெரியளவான வரைதளங்களில் ஓவியமாக வரையப்பட்டன. இவை வெளிப்பாட்டுத் தன்மையை நாலாபக்கமும் பரந்து விரிந்த புதிய நிலத்தோற்றத்தின் விரிவாக்கத்தைக் கொண்டுவந்தது. பியர்ஸ்டட்ட் (Bierstadt) அவர்களின் ஓவியமான ரொக்கீஸ் (Rockies) என்பதில் பரந்து விரிந்த பரப்பு, துய்மையான, வெளிப்படையான குளிர்மையான, பொன்மயமான ஆன்மீக ஒளி என்பவற்றை வெளிப்படுத்தியது. இந்த வெளிப்படையான தன்மை சுதந்திரமானதொரு உருவாக்கமாக விளங்கியது. இயல்திறன் வாய்ந்த சுதந்திரமான இயக்கத்தை தங்குதடையற்ற இயல்பார்ந்த நிலப்பரப்பு வழங்கியது.

பழங்குடியினர் அவர்கள் உற்பத்திசெய்யும் பொருட்களுக்கு வழங்கும் மரியாதை முக்கியத்துவம் என்பவற்றைக் குறைப்பதாக ஐரோப்பியரின் இக்கலை பற்றிய கருத்துருவாக்கம் அமைகின்றது.

இயற்கையையும்
பழங்குடியின
ரையும்
ஒன்றிலிருந்
தொன்று
வேறுபடுத்திப்
பார்க்க
முடியாது.
இயற்கையுடன்
ஒன்றிணைந்த
தாகக்
காணப்பட்ட
அவர்களின்
வாழ்வியல்
அணுகுமுறையின்
ஒன்றாகவே
கலை
அமைகின்றது.

சுதந்திரம் மற்றும் தடங்கலற்ற செயற்பாடு என்பது தேசியம் பற்றிய கருத்தியலில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. மேற்காலகில் காலனிய ஆதிக்கத்தின் கருப்பைக்குட்தான் தேசியம் தோன்றியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது (திருநாவுக்கரசு, மு., 2018:61). இருப்பினும் மனிதர்கள் நிலப்பரப்பில் கொண்டுள்ள தாக்கத்தை ஒத்ததாகவே இந்த ஓவியர்களின் அனுமானமும் காணப்பட்டது. காடுகளுடன் சிறிய பண்ணைகளை ஓவியங்களில் கொண்டு வருவதன் ஊடாக மக்களின் நிலங்களில் இருந்து அந்நியப்படுத்தப்படுவதை ஓவியங்களின் ஊடாக வெளிப்படுத்தினர். காலனித்துவத்தின் வெளிப்பாடுகளான வனாந்தரக் காடுகள் அங்கு குடியமர்த்தப்பட்ட மக்கள் போன்றோர் ஓவியச் செயற்பாடுகளின் மூலங்களாக வெளிப்படுத்தப்பட்டனர். பல்வேறு வகையில் பழங்குடியினர் இயற்கைச் சூழலின் ஒரு அங்கமாகப் பார்க்கப்பட்டனர். அப்பிரதேசத்தின் புதிய குடியமர்வாளர்கள் (Settlers) இயற்கைச் சூழல், சூழல் தொடர்பான புரிந்துணர்வு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பழங்குடியினரை குறித்த நிலத்தின் நீட்சியாக அல்லது அந்நிலத்துடன் இணைந்தவர்களாக நோக்கினர். இந்த நிலமானது கைப்பற்றப்பட்டு விவசாய நிலமாக மற்றும் வேறு தேவைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை முறையானது படிப்படியாக மறைந்துபோனது. இக்கருப்பொருள் அவ்வோவியங்களில் பிரதிபலித்தது.

பழங்குடியினரால் உருவாக்கப்பட்ட கலையிலிருந்து நிலத்தோற்றத்தின் இயற்கைத் தன்மையை ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தியலின் மூலம் எம்மால் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும். அவர்களின் இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்வியல் சூறையாடப்பட்டதை வெளிப்படுத்தினர். பழங்குடியினரின் கட்டிடக் கலையானது இயற்கையுடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது. இயற்கையையும் பழங்குடியினரையும் ஒன்றிலிருந் தொன்று வேறுபடுத்திப் பார்க்கமுடியாது. இயற்கையுடன் ஒன்றிணைந்த தாகக் காணப்பட்ட அவர்களின் வாழ்வியல் அணுகுமுறையின் ஒன்றாகவே கலை அமைகின்றது. இதற்கு அப்பால் அவர்கள் கலையை வேறு எந்தவிதமான வரையறைக்குள்ளும் வைத்துப் பார்க்கவில்லை. எம்மிடம் இருந்து வேறுபட்ட அழகான மற்றும் விரிவான ஒன்றாக அவர்களின் கலை கருதப்படவேண்டும். அவர்கள் உருவாக்கிய ஒவ்வொரு பொருட்களிலும் இயற்கை, இயற்கையுடன் தொடர்புடைய பெறுமானம் என்பன உட்பொதிந்து காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக புனித குழாய் விழாவில்² (Calumet ceremony) காணப்படுகின்ற பிரதான மூலங்களான தண்டு, குழாயின் கிண்ணம் என்பன ஆண், பெண், வானம், உலகம் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து உலகியல் சார்ந்த பகுதிகளின் குறியீட்டு ரீதியான ஒன்றிணைப்பினைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இயற்கை தொடர்பான ஒரு

2. அமெரிக்கப் பழங்குடியினர் புனித கல்மினட் சடங்கைப் சமவெளிகளில் வேறுபட்ட இனக்குழுக்களுக்கு இடையேயும் ஒரு இனக்குழுக்கிடையேயும் உணவு மற்றும் ஏனைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் பயன்படுத்தினர்.

வாழ்வியல் தத்துவம் அக்கலைப்பொருளில் தூங்கியிருந்தது. கட்லினாயிட் (Catlinite) எனப்படும் பாறைத் துண்டைப் பிரயோகித்து ஓவியக்குழாய் கிண்ணத்தைச் செதுக்குவதற்கு பயன்படுத்தினர். இதனை அவர்களின் முன்னோர்கள் மற்றும் எருமைகளின் உறைய வைக்கப்பட்ட இரத்தத் திலிருந்து பிறப்பாக்கம் செய்யப்பட்டதாக கருதினர். பழங்குடி மக்களின் கலையில் இயற்கையின் ஆத்மீக சக்தியினை வெளிப்படுத்துகின்ற குறியீட்டு ரீதியான பெறுமானத்தினைக் காணமுடிகின்றது. இது கலைத்துவ மூலங்களுடன் உட்பொதிந்து காணப்படுகின்றது. ஐரோப்பியர் கலைக்கென வகுத்துள்ள நியமங்களுக்குள் நின்று படைக்கப்படாத இவர்களின் கலைப்பொருட்கள் அம்மக்களின் வாழ்வியல் ஒழுங்கமைப்பில் உட்பொதிந்து காணப்படும் சமயம், அறிவியல், பண்பாடு, மருத்துவம் என்னும் அம்சங்களின் இணைவாகவே வெளிப்படும். பழங்குடியினரால் உருவாக்கப்படும் கலைகளின் அர்த்தத்தை அம்மக்களின் சமூக, அழகியல், தத்துவார்த்தப் பின்புலத்தில் வைத்தே நோக்கவேண்டும்.

நவீன கைத்தொழில் பேட்டைகள், பல்தேசியக் கம்பனிகளின் உருவாக்கம் என்பன பழங்குடியினரின் இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்வியலையும் அவர்களின் வாழ்வியலுடன் இணைந்த கலைச் செயற்பாட்டையும் சிதைத்த காரணிகளில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. ஈசுவடோரில் 1968இல் இருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட எண்ணெய் அகழ்வுப் பணியும் அதன் ஏற்றுமதியும் அமேசன் பகுதியில் வாழ்ந்த பழங்குடியினரை எவ்விதம் பாதித்தது என்பதை ஜான் பெர்கின்ஸ் (John Perkins) அவர்களின் அனுபவப் பகிர்வின் மூலம் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது (2004: xviii).³ ஜான் பெர்கின்ஸ் அவர்களின் இவ்விபரிப்புக்கள் இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்வை மேற்கொண்ட

நவீன
கைத்தொழில்
பேட்டைகள்,
பல்தேசியக்
கம்பனிகளின்
உருவாக்கம்
என்பன
பழங்குடியினரின்
இயற்கையுடன்
ஒன்றிய
வாழ்வியலையும்
அவர்களின்
வாழ்வியலுடன்
இணைந்த
கலைச்
செயற்பாட்டையும்
சிதைத்த
காரணிகளில்
ஒன்றாக
விளங்குகின்றது.

3. அமெரிக்காவின் முதல் பத்து எண்ணெய் வழங்குநர்களில் ஒன்றாக ஈசுவடாரை மாற்றிக்காட்டுகிறேன் என்று பொருளாதார அடியாட்கள் சவால் விட்டதால் 1.3 மில்லியன் டாலர் செலவில் முன்னூறு மைல்கள் நீளத்திற்கு குழாய்கள் பதிக்கப்பட்டன. விரிந்த பரப்புக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டன. கிளிகளும், சிறுத்தை களும் சுவடின்றி அழிக்கப்பட்டன. மூன்று பழங்குடி இனங்கள் அழிவின் விளிம்பிற்குத் தள்ளப்பட்டன. பன்னெடுங்காலமாக ஓடிய நதிகளைச் சாக்கடைகளாக்கி நாசமாக்கினோம். இந்த நிலையில்தான் பழங்குடி மக்கள் போராட்டத்தில் இறங்கினர். நாளொன்றுக்கு நாற்பது இலட்சம் காலன் எண்ணெய் உறுஞ்சும் இந்நிறுவனம் எண்ணெய் மாசுக் கழிவுகளையும், சுத்திகரிப்பு இரசாயனங்களையும் ஆறுகளிலும், திறந்த குட்டைகளிலும் கொட்டி நிலத்தைச் சீரழித்துவிட்டது. விலங்குகளையும், மக்களையும் கொன்று குவித்துள்ளது என்பதை ஆதாரபூர்வமாக நிரூபித்தனர். பசுமையான காடுகளில் இருந்து பாஜ்ட்ஷா ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்குகள் வரை எங்கும் பரவியுள்ள பனி மேகங்கள் எனது வாகனத்திற்கு மேலேயும் தவழ்கின்றன. உள்ளே வியர்வையில் தொப்பலாக ஊறிக்கிடக்கின்றேன், வயிறு சுருள்கிறது. காரணம் வெப்பமண்டலச் சூடு அல்ல. சாலையின் குறுக்கலான திருப்பங்கள்தான். இந்த நாட்டின் அழகு சிதைக்கப்பட்டது. மேலும் இப்போது நசுக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் அடியாளாகிய நானும் எனது, சகாக்களுந்தான். நாங்கள் இந்நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்திய மாயாஜாலங்களான நவீன பொருளாதார வங்கிகளும், தொழிற்சாலைகளுந்தான் ஈசுவடாரை முன்னிலும் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளியது.

காட்டு
மிராண்டிகள் என
பழங்குடியினரைச்
சுட்டும்
காலனித்துவ
கருத்தியல்,
காட்டுமிராண்டி
களை நாகரிகம்
அடைந்தவர்களாக
மாற்றவேண்டும்
எனக்கூறி
அவர்கள்
மீது திணித்த
அழுத்தங்கள்
அவர்களின்
வாழ்க்கை
முறையைப்
பாதித்தது.

பழங்குடியினர் இயற்கைச் சூழலில் இருந்து எவ்வாறு தனிமைப்படுத்தப் படுகின்றனர் என்பதையும் அத்தனிமைப்படுத்தலானது அவர்களின் இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்வையும் அவ்வாழ்வியலின் வெளிப்பாடான கலைச் செயற்பாட்டையும் எவ்வாறு பாதித்துள்ளது என்பதையும் புரிந்து கொள்ளப் போதுமான உதாரணமாகும். இவ்வாறு உலகெங்கிலும் வாழும் பழங்குடியினர் ஏதே ஒரு விதத்தில் காலனித்துவத்தின் நெருக்கடி நிலைமைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இயல்பு வாழ்க்கையின் சிதைவு அவர்களின் கலைச் செயற்பாடுகளையும் அவர்களில் இருந்து அந்நியப்படுத்தி விடுகின்றது. காட்டுமிராண்டிகள் என பழங்குடியினரைச் சுட்டும் காலனித்துவ கருத்தியல், காட்டுமிராண்டிகளை நாகரிகம் அடைந்தவர்களாக மாற்றவேண்டும் எனக்கூறி அவர்கள் மீது திணித்த அழுத்தங்கள் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பாதித்தது. இந்நாகரிகப்படுத்தலானது அவர்களின் கலைகளை அவர்களிடம் இருந்து அந்நியப்படுத்தியது.

பின்காலனித்துவமும் கலையும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரங்களை விட்டு வெளியேறிய பிறகும் காலனித்துவ நாடுகளின் மீதான அரசியல் கட்டுப்பாடு பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் ஆகியவற்றிடம் இருந்தது. அவர்கள் ஸ்தாபித்த பொருளாதார உறவுமுறையாலேயே அவர்களின் செல்வாக்கு இன்றுவரையும் காணப்படுகின்றது. காலனித்துவ வாதிகளின் தேசிய செல்வாக்கு இல்லாமல் போனதால் இந்நாடுகளில் பலத்துடன் இருந்த பழங்குடிகள் மற்றும் பூர்வீகமாக நிலைகொண்டுள்ள மக்கள் குழுவினர் அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஒன்றிணையவேண்டிய தேவையிருந்தது.

பல்வேறு விதமான நிகழ்வுகளின் ஊடாக தேசியவாதம் பற்றிய கருத்துருவாக்கமானது உறுதிவாய்ந்ததொரு மரபுரிமைச் செல்வமாகவே காலனித்துவ காலப்பகுதியில் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டது. பல புதிய அரசுகள் அவர்களின் நாட்டை கட்டியெழுப்ப முயலும்போது அவர்களின் பாரம்பரிய கலை மரபுகளை மீட்டடுத்து தனித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தினர். இது எதிர்மறையான விளைவுகளை அவர்களுக்கு வழங்கியது. காலனித்துவத்தை இல்லாமல் செய்த அதே அமைப்பான தேசியவாதம் இப்போது பழய காலனித்துவ முறைமைகளை அவர்களுக்குள்ளேயே மேலும் ஆழமாக்குவதற்கு காரணமானது. காலனித்துவத்திற்கு எதிரான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக அமைந்திருந்த காலனித்துவத்திற்கு முந்திய சமூக நிலவரங்களுக்கு திரும்பிச் செல்லும் ஆசையானது ஐரோப்பிய தேசிய மாதிரிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பின்காலனித்துவ தேசிய அரசுகளை கட்டமைப்பதாக அமைந்திருந்தது. அத்துடன் தேசியம் பற்றிய கருத்தியலின் விளைவாக சக்திவாய்ந்த குழுக்கள் சிறிய குழுக்களை அடக்கியதுடன் அவைகளுக்கிடையே பாரபட்சத்தையும்

காட்டியது. இவ்வாறான செயற்பாடுகள் காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலைபெற்ற நாடுகளில் முனைப்புப் பெற்றன.

எடுத்துக்காட்டாக இலங்கை காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்ற பின்னர் நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் தேசிய அரசு ஈடுபட்டது. பொருளாதார, பண்பாட்டு, சமூக அம்சங்களை மீள்கட்டமைத்தல் என்னும் நோக்கு பிரதானம் பெற்றிருந்தது. இப்பின்புலத்திலேயே பேராசிரியர் எதிரிவீர சரச்சந்திரா அவர்கள் தேசிய நாடகம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தின் விளைவாக மனமே, சிங்கபாகு என்னும் நாடகங்களை 1960களில் தயாரித்திருந்தார். தேசிய நாடகம் பற்றிய அவரின் கருத்துரு வாக்கம் ஐரோப்பிய நாடக மரபு, கீழைத்தேச நாடகமரபு, உள்ளூர் மரபு என்பவற்றின் இணைவில் வெளிவந்ததால் இலங்கைக்கே உரித்தான தேசியத் தனித்துவத்தைக் கட்டமைக்க முடியாமல் போகின்றது. இதனை ரொகானா ஆர்.வசலா (Rohana R. Wasala) அவர்களின் பின்வரும் கூற்று உறுதிப்படுத்தும் “அவர் பழங்குடியின் அரங்க மூலத்துடன் நாடக வடிவத்தை விருத்தி செய்ய விரும்பினார். ஐரோப்பிய இயல்புவாத வடிவம் இலங்கை பார்வையாளர்களுக்கு பொருத்தமற்றது எனக் கருதினார். மனமே, சிங்கபாகு என்னும் இரண்டு நாடகங்களும் அவரின் நீண்டநாள் தேசிய நாடக வடிவத் தேடலின் விளைவாக உருப்பெற்றவை. இதன் உண்மையான வடிவத்தை பன்முகத் தன்மைகொண்ட சுதேச மரபு அது போன்ற கீழைத்தேச, மேலைத்தேச அரங்க கலை பாணிகள் என்பவற்றின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டு பொருத்தமான மூலங்களை இணைத்து பெற்றுக்கொண்டு வளப்படுத்தினார்” (Wasala, Rohana. R: 18.12.2018).

இதே தவறு பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களினாலும் விடப்படுகின்றது. நவீன சமூக வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்ப சிங்கள மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய கலை வடிவம் பற்றிச் சிந்தித்த சரச்சந்திராவால் சுதேசிய அடயாளங்களை பாதுகாக்க முடியாமல் போனது கவலைக்குரிய விடயமே. தேசிய நாடகம் பற்றிய கருத்தியலுக்குள் தேசியத் தனித்துவம் தவறவிடப்படுகின்றது. அடுத்து சரச்சந்திரா அவர்கள் தேசிய நாடகத்தைக் கட்டமைக்கும்போது சிங்கள சமூகத்தினரை மாத்திரம் கருத்தில் கொண்டாரேயன்றி இலங்கையில் வாழும் ஏனைய தேசிய இனங்களை அவரால் கருத்திற்கொள்ள முடியாமல் போனது. இதன் நீட்சியாக சு. வித்தியானந்தன் தமிழ் மக்களுக்கான தேசிய அரங்கை பிற்காலத்தில் கட்டமைக்க முயன்றார். இச்செயற்பாடுகள் எல்லாம் நாட்டில் உள்ள பழங்குடியினர், விளிம்புநிலை மக்கள் ஆகியோரை தேசிய அரங்கு பற்றிய கருத்தியலுக்குள் உள்வாங்காமலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நவீன சமூக வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்ப சிங்கள மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய கலை வடிவம் பற்றிச் சிந்தித்த சரச்சந்திராவால் சுதேசிய அடயாளங்களை பாதுகாக்க முடியாமல் போனது கவலைக்குரிய விடயமே.

“நான்காம்
உலக நாடுகள்”
என்னும்
பிரயோகம்
காலனித்து
வத்தில் இருந்து
விடுதலைபெற்ற
தேசிய
அரசுகளால்
பலமற்றதாக
விளங்கிய
விளிம்புநிலை
மக்கள்,
பழங்குடியினரைச்
சுட்டுவதற்குப்
பிரயோகிக்கப்
பட்டது.

இப்பின்புலத்தில் ‘உள்ளார்ந்த காலனித்துவம்’⁴ என்னும் கருத்துரு வாக்கம் செயல் வடிவம் பெறுகின்றது. உள்ளார்ந்த காலனித்துவம் என்னும் பதம் பழங்குடி மக்களின் வாழ்வியலை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. இவ்விடத்தில் நான்காம் உலக நாடுகள் என்னும் சொல்லாடல் அவசியமானதொன்றாக விளங்குகின்றது. தேசியவாதம் என்னும் கருத்துருவாக்கம் மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு வற்புறுத்தப்படும் விடயமாகவே அமைந்திருந்தது. முதலாம் உலக நாடுகளான மேற்கு நாடுகள் “மூன்றாம் உலக நாடுகள்” என்னும் பதத்தை வறிய நாடுகள் என்றே அர்த்தப்படுத்துகின்றன. இந்நாடுகளில் தேவையிலும் குறைவான சமூக நிலவரங்களும் வசதிகளும் இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இது அரசியல் ரீதியாக இந்நாடுகளைக் குறிக்கும் அந்தஸ்தாகவே அமைந்திருந்ததுடன் இவை முன்னர் காலனித்துவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தவை என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

காலனித்துவத்திற்கு எதிரான உந்தல் சுதந்திரத்தை அவற்றுக்கு உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தது. “நான்காம் உலக நாடுகள்” என்னும் பிரயோகம் காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலைபெற்ற தேசிய அரசுகளால் பலமற்றதாக விளங்கிய விளிம்புநிலை மக்கள், பழங்குடியினரைச் சுட்டுவதற்குப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. கறுப்பர்கள், நாட்டின் பிரதிநிதிகளாகத் தங்களை இணைத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கும் ஏனைய இனத்தினர், மற்றும் சுதேச குடிகள், பழங்குடிகள், அதற்குச் சமமான ஏனைய மக்கள் குழுவினருக்கு இப்பதம் கையாளப்படுகிறது. இவர்களிடமுள்ள உள்ளூர் அறிவு, மொழி, பண்பாடு, மற்றும் பெறுமான முறைகள் என்பவை சர்வதேச சந்தையின் பிரதான பெறுமானமாக மாற்றியமைக்கப்பட முடியாதவையாக விளங்குவதால் இவர்கள் நான்காம் உலகமாக பாடுபடுத்தப்படுகின்றனர் (Chilisa, Bagele., 2012:75). இதனால் அதிகாரம், சுய உறுதிப்பாடு என்பவற்றில் மிகவும் கூடுதலான பாரபட்சமான நிலையினை பழங்குடி மக்களுக்கு புதிதாக உருவாகிய தேசிய அரசுகள் வழங்கின. தேசிய அரசு உருவாக்கத்தில் மூன்றாம் உலகம் என்னும் வகைப்பாட்டிற்குட்பட்ட மக்கள் பங்குவகிப்பர். “நான்காம் உலக நாடுகள்” என்னும் பிரிப்பு இச்சமூகத்தினரை மூன்றாம் உலகத்தினர் வேறுபடுத்தி பார்த்த நிலையிலிருந்தே உயிர்ப்புப்

4. உள்ளார்ந்த காலனித்துவம் என்பது காலனித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி 1960களிலிருந்து மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாடலாக விளங்குகின்றது. இந்த நூற்றாண்டுக்குரிய பிரபலமான கோட்பாடான இது பிராஞ்சிய மருத்துவரும் சிந்தனையாளருமான Frantz Fanon அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுபட்ட லத்தின் அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா போன்றவற்றிற்கு வன்முறையும் பயங்கரமான நிலைமைகளும் காலனித்துவ காலத்தில் காணப்பட்டது போன்று தொடரப்படுவதை இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம். காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுபட்ட பின்னர் உள்ளார்ந்ததாக காணப்படும் வன்முறை நிலைமைகளை இது குறிக்கின்றது. காலனியாதிக்கத்திற்குட்பட்ட ஒருவர் இன்னொருவருக்கு அல்லது ஒரு இனக்குழுமம் இன்னொரு இனக்குழுமத்திற்கு எதிராகப் பிரயோகிக்கும் வன்முறையாக இது அமைகின்றது (Internal Colonialism: Definition & Examples, 18.12.2018).

பெறுகின்றது (Leuthold, Steven, M., 2011:59). இதனால் அதிகளவான பழங்குடி சமூகத்தினருக்கு இறைமை என்பது தெளிவற்றதொரு நோக்கமாக அமைந்திருந்தது.

தேசிய அரசியல் செயற்பாட்டில் நான்காம் உலகத்தினரின் மொழி, சமயம், அறிவு, மருத்துவம், கலை, பண்பாட்டு மரபுகள் எவையும் இணைத்துக்கொள்ளப்படாதவையாக விளங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையில் தங்களை பழங்குடியினராக அடையாளப்படுத்தும் வேடர்கள் இலங்கையின் தேசிய செயற்பாட்டில் இணைந்துள்ள ஏதாவதொரு தேசிய இனத்துடன் அவர்களை இணைத்தே தம் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

பழங்குடியினரின் கலைச் செயற்பாடு பற்றி நெல்சன் கிறபன் (Nelson Graburn) அவர்கள் சுட்டிக்காட்டும்போது பாரம்பரியக் கலைஞர்கள் கலை படைக்கும்போது படிப்படியாக அதன் மூலச் செயற்பாட்டில் இருந்து வேறுபட்டுச் செல்கின்றனர் என்கின்றார் (Leuthold, Steven, M., 2011:61). அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் கலைப்பொருட்கள் பழைய மூலவடிவங்கள் போன்று பலமானதாகவோ அளவில் பெரியதாகவோ அல்லாது அவை வியாபார நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றன என்றார். சடங்குசார்ந்த நோக்கத்தை பிரதானப் படுத்தியதாகவோ, பழைய விடயங்களைக் காட்டவேண்டும் என்னும் நோக்கமோ இங்கு பிரதானம் பெறுவதில்லை. இப்பொருட்களின் கவர்ச்சிகரமான தோற்றம் வியாபாரரீதியான பெறுமானத்தைக் கொண்டுள்ளதே இவை உருவாக்கப்படுவதற்கான காரணமாக அமைகின்றது. ஒரு எடுத்துக்காட்டைக் குறிப்பிடுவதாயின் களிமண் பாறையில் உருவாக்கப்பட்ட மிகச் சிறியதான குலமரபுச் சின்னமாகக் கருதப்படும் பேழையொன்றினைக் குறிப்பிடலாம். இதை உருவாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் களிமண் பாறை விலையுயர்ந்ததாகவும் கறுப்பு வண்ணத்திலானதாகவும் விளங்குகின்றது. இது 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வியாபாரிகள், சுரங்கத் தொழிலாளர், உல்லாசப் பயணிகள் போன்றோருக்காக உருவாக்கப்பட்டது. இப்போது உருவாக்கப்படுபவை ஆரம்பகாலத்தில் உருவாக்கப்பட்டதன் சிறிய மாதிரிகளாகவே விளங்குகின்றன. மூலவடிவத்தில் இவை ஒரு கலை எனச் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. புதுமையானதாகவும் புதிதுபுனைவாகவும் விளங்கும் இவை வியாபார நோக்கை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றன. இப்போது இவை கலைத்துவ அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றன.

அவுஸ்ரேலிய மோர்னின்க்டன் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நன்கு அறியப்பட்ட பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த கலைஞரான டிக் ரௌசி (Dic Roughsey) அவர்கள் இருவிதமான ஓவியப் பாணிகளை வேறுபட்ட மூலங்களைக் கொண்டு படைக்கும் திறனுடையவராகக் காணப்பட்டார். அவற்றில் ஒன்றாக மரப்படை ஓவியம் (Bark Painting) விளங்குகின்றது.

தேசிய அரசியல் செயற்பாட்டில் நான்காம் உலகத்தினரின் மொழி, சமயம், அறிவு, மருத்துவம், கலை, பண்பாட்டு மரபுகள் எவையும் இணைத்துக் கொள்ளப்படாதவையாக விளங்குகின்றன. இணைத்துக் கொள்ளப்படாதவையாக விளங்குகின்றன.

இவரின் மரப்பட்டை ஓவியங்கள் உல்லாசப் பயணிகளுக்கு விற்பனை செய்வதனை கருத்தில் கொண்டே உருவாக்கப்படுகின்றன (Morphy, Howard., 2013:351). பாரம்பரிய மரப்பட்டை ஓவியங்கள் அறிவூட்டல், சடங்கு நோக்கங்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்டதுடன் நீண்டகால பயன்பாடு அற்றதாகவும் விளங்கியது (Bark painting, 18.12.2018.). இது பழங்குடியினரின் கலைக்குரிய அடிப்படையான பண்பாக அமைந்திருந்தது. இந்த நியமங்களை உல்லாசப் பயணிகளுக்காக உருவாக்கப்படும் வார்க் ஓவியம் இழந்துவிடுகின்றது. சடங்குகளின் போது சடங்குத் தேவைக்காக மரப்பட்டையில் ஓவியம் படைக்கும் பழக்கம் இலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் அமைந்துள்ள முறுத்தானையில் வாழும் வேடக்குடிகளிடமும் உள்ளது. அவர்களால் படைக்கப்படும் 'கடுவ' எனப்படும் பொருளைக் குறிப்பிடலாம். இது இன்றுவரை சடங்குத் தேவையை மாத்திரம் கருத்திற்கொண்டே படைக்கப்படுகின்றது. இவர்களின் பாரம்பரிய வாழ்வியல் கட்டமைப்புக்கள் மாறாமல் இருப்பது அப்பொருளின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்கும் காரணியாகின்றது.

அடுத்து மாற்றமடைந்துகொண்டிருக்கும் இடைக்காலத்திற்கு உரியதொன்றை உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம். திமிங்கிலத்தின் எலும்பில் இருந்து செதுக்கி உருவாக்கப்பட்ட விற்பனைப் பொருட்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். வூட்லன்ட் இந்தியர்களின் குயில்ஸ் பெட்டி என்னும் ஒன்றை புதுமையாகப் படைக்கின்றனர். இவை பழங்குடியினர் அல்லாதவர்களின் சேகரித்துப் பாதுகாக்கும் பொருட்களாக விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. உண்மையில் சொல்லப்போனால் அக்காலத்தில் பாவனையில் இருந்த பொருட்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளிலேயே இல்லாமல் போய்விட்டன. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மீண்டும் பாரம்பரிய கலைகள் உயிர்ப்பிக்கப்படுகின்றன அல்லது மீள் உருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றன. இதற்கு வடமேற்கு பிரதேசங்களில் உருவாக்கப்படும் முகமூடிகள் போன்றவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இவை இடைப்பட்ட காலத்திற்குரிய நினைவுப் பொருட்களாகவும் புதுமையான படைப்புக்களாகவுமே விளங்குகின்றன. இவ்வாறு பாரம்பரிய கலையின் எழுச்சியின் நவீன மறுமலர்ச்சிக் காலப்பகுதியில் ஏற்கனவே உள்ள விளிப்புணர்வை வைத்துக்கொண்டு வியாபார நோக்கத்தைப் பிரதானப்படுத்தி கலைப்பொருட்கள் என்னும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு வியாபார உற்பத்திகளாக உருவாக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பொருட்கள் தொடர்பான பயபக்தியுடன் கூடிய விழிப்புணர்வு, அறிவு என்பவை இப்பொருட்களை உருவாக்கிய பிற்காலச் சந்ததியினரிடமும் காணப்படுகின்றது. இந்நிலைமை இவற்றைச் சேகரிப்பவர்களிடமும் உள்ளது. ஏனெனில் பின்காலனித்துவ சூழலில் பாரம்பரிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி இவற்றைச் சேகரிப்பவர்களைக் கவர்வதற்கான ஒரு விற்பனைத் தந்திரோபாயமாக இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

பாரம்பரிய
கலையின்
எழுச்சியின்
நவீன
மறுமலர்ச்சிக்
காலப்பகுதியில்
ஏற்கனவே
உள்ள
விளிப்புணர்வை
வைத்துக்
கொண்டு
வியாபார
நோக்கத்தைப்
பிரதானப்படுத்தி
கலைப்
பொருட்கள்
என்னும்
நிலையிலிருந்து
விடுபட்டு
வியாபார
உற்பத்திகளாக
உருவாக்கப்
படுகின்றன.

பழங்குடி மக்களின் இவ்வாறான செயற்பாடுகளுக்கு அவர்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள முடியாமல் போனதே அடிப்படைக் காரணமாகும். காலனித்துவ ஆட்சியாளர் பழங்குடியினரின் ஆளுகைக் குட்பட்ட பரந்து விரிந்த காடுகள், மற்றும் அதனுடன் இணைந்த இயற்கை அமைவிடங்கள் என்பவற்றில் மக்களைக் குடியமரச் செய்தும் ஏனைய தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தியும் இயற்கையின் அழிவிற்குக் காரணமாகின்றனர். காலனித்துவ ஆட்சியின் போதே அவர்களின் வாழ்விடங்கள் வரையறை செய்யப்பட்டு குறிப்பிட்ட நிலத்திற்குள் அவர்களின் வாழ்வு வரையறுக்கப்படுகின்றது. இந்நிலை புதிதாக உருவாக்கப்படும் தேசிய அரசாங்கங்களினாலும் தொடரப்படுகின்றது. அத்துடன் பின்காலனித்துவச் சூழலில் காடுகள், இயற்கை அமைவிடங்கள் மருவிப்போகும் நிலையுருவாக அவற்றைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான அக்கறை ஏற்படுகின்றது. இது இயற்கையின் அங்கமான பழங்குடியினரை இயற்கையில் இருந்து பலமாக வேறுபடுத்துகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள இயற்கையைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான சட்டம் வனாந்தரக் காடுகளில் நுழைவது, மிருகங்களை வேட்டையாடுவது, இயற்கைப் பொருட்களைப் பெறுவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் குறிப்பிடுகின்றது. “எந்த ஒரு நபரும் எந்தவொரு காட்டுப் பகுதியிலும் காட்டு மிருகங்களை வேட்டையாடவோ, துப்பாக்கியால் சுடவோ, கொல்லவோ அல்லது எடுத்துச்செல்லவோ அல்லது எந்தவொரு பறவை அல்லது ஊர்வனவற்றின் முட்டையை எடுத்துக் கொல்லவோ அல்லது அழிக்கவோ அல்லது எந்தவொரு பறவையினதும் கூட்டை அழிக்கவோ எடுத்துச் செல்லவோ முடியாது” (Fauna and Flora Protection:18.12.2018) என இது விபரிக்கப்படுகின்றது.

புதிய வாழ்வியல் சூழலில் வாழ்வாதாரத்திற்காக புதிய தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள் தள்ளப்படுகின்றனர். இச்சந்தர்ப்பத்திலேயே அவர்களின் வாழ்வியல் செயற்பாட்டின் ஒரு பகுதியான கலைப்பொருட்கள் ஏனைய சமூகத்தினரைக் கவரும் விற்பனைப் பண்டங்களாக தயார்படுத்தப்பட்டு விற்பனை செய்யப் படுகின்றன. இவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் கலைப்பொருட்கள் விற்பனை நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுவதால் அவர்களின் உண்மையான பொருட்களின் நகலாக அமைந்து விடுகின்றன. பாரம்பரிய வாழ்வியல் சூழல் சிதைக்கப்பட்டதால் பாரம்பரிய வாழ்வியல் தேவைகளும் இல்லாமல் போகின்றன. இதனால் கலை அதற்கு சமூகத்தில் இருந்த வகிபாகத்தை இழந்துவிடுகின்றது.

பின்காலனித்துவச் செயற்றொடரில் கலை, அழகியல் வெளிப்பாடானது ஒரு பிரதான பகுதியாக நோக்கப்பட்டது. புதிய அரசுகள் தங்களின் நாட்டைக் கட்டியெழுப்ப முனையும்போது கலை, அழகியல் அம்சங்களையும் இணைத்துக்கொண்டு வளர்த்தெடுக்க முனைந்தன. அவர்களின் பாரம்பரிய கலைகளை மீட்டுடுத்து தனித்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும்

பாரம்பரிய
வாழ்வியல்
சூழல்
சிதைக்கப்
பட்டதால்
பாரம்பரிய
வாழ்வியல்
தேவைகளும்
இல்லாமல்
போகின்றன.
இதனால்
கலை அதற்கு
சமூகத்தில்
இருந்த
வகிபாகத்தை
இழந்து
விடுகின்றது.

காலனித்துவ
ஆட்சியிலும்
காலனித்துவத்தில்
இருந்து
விடுதலை
பெற்ற பின்னரும்
பழங்குடியினரின்
வாழ்வு ஒரு
கேள்விக்
குறியாகவே
அமைந்திருந்தது.
அவர்களின்
வாழ்வியல்
அடையாளங்
களின் இழப்பு
அவர்களின்
கலைச்
செயற்பாடுகளிலும்
ஈடுபடமுடியாத
நிலையைத்
தோற்றுவித்ததுடன்
காலனித்துவக்
கருத்தியலுடன்
கலை
படைக்கவும்
நிர்ப்பந்திக்கப்
பட்டனர்.

உறுதிப்படுத்த முயன்றன. இருந்தும் இது எதிர்மறையானதொரு செயற்பாடாவே பின்காலனித்துவச் சூழலில் அமைந்திருந்தது.

முடிவுரை

காலனித்துவம் ஐரோப்பியர்களின் ஆக்கிரமிப்பு மனோபாவத்துடன் தொடர்புடைய பொருளாதார நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாடாக அமைந்திருந்தது. நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி காலனித்துவவாதிகளின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு மரபுகளை திணிக்கும் செயற்பாடாக அமைந்திருந்தது. இச்செயற்பாடுகளால் காலனித்துவத்திற்குட்பட்ட நாடுகள் காலனித்துவத்துக்குட்படுத்திய நாடுகளில் தங்கியிருப்பதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்தியது. காலனித்துவத்திற்கு எதிரான காலனித்துவ நாடுகளின் உந்தல் தேசியவாதமாக வெளிப்பட்டதுடன் அது காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுபடவும் காரணமாக அமைந்தது. காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்ற பின்னர் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய மூன்றாம் உலக நாடுகள் விளிம்புநிலையில் இருந்த பழங்குடி மக்கள், ஏனைய சமூகத்தினரிடையே இன்னொருவிதமான ஒடுக்குமுறையைப் பிரயோகித்தன. இது நான்காம் உலக நாடுகள் என்னும் ஒரு பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலையில் காலனித்துவ ஆட்சியிலும் காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்ற பின்னரும் பழங்குடியினரின் வாழ்வு ஒரு கேள்விக்குறியாகவே அமைந்திருந்தது. அவர்களின் வாழ்வியல் அடையாளங்களின் இழப்பு அவர்களின் கலைச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபடமுடியாத நிலையைத் தோற்றுவித்ததுடன் காலனித்துவக் கருத்தியலுடன் கலை படைக்கவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். பின்காலனித்துவ சூழலில் காலனித்துவ எதிர்ப்பாக அவர்களின் கலைகள் அமைந்திருந்தாலும் அவர்களின் இழக்கப்பட்ட வாழ்வினை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாது இருந்தது. அவர்களின் கலைத்துவ அடையாளங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள, தொடர முடியாத விதத்தில் அவர்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு நிலையில் அவர்களின் கலையடையாளங்களே அவர்களின் வாழ்வாதாரத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் விற்பனைப் பண்டங்களாக உருமாற்றம் பெறுகின்றன.

உசாத்துணைகள்

1. திருநாவுக்கரசு, மு., (2018), பூகோளவாதம் புதிய தேசியவாதம், இலங்கை – பிரித்தானியா: தமிழாய்வு மையம்.
2. Chilisa, Bagele, (2012), Indigenous Research Methodologies, Los Angeles – America: SAGE Publication, Inc
3. John, Perkins, (2004), Confessions of an Economic Hit Man, San Francisco: Berrett-Koehler Publishers, Inc
4. Leuthold, Steven, M., (1998) Indigenous Aesthetics: Native Art, Media and Identity, United State of America: University of Texas Press.

5. .... (2011), Cross-Cultural Issues in Art: Frame for Understanding, New york, Routledge.
6. Morphy, Howard, (2013), Aboriginal Art, London: Phaidon Press Limited, Regent's Wharf.
7. Nollet, Lisa, (2013), Social Darwinism in Thomas Hardy's Jude the Obscure and Tess of the d'Urbervilles, Engels – Italiaans: Ghent University Faculty of Arts & Philosophy.

இணையதளக் கட்டுரைகள்

1. Bark painting, https://en.wikipedia.org/wiki/Bark_painting, 18.12.2018.
2. Fauna and Flora Protection, Chapter 567, Published as a Supplement to Part II of the Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka http://www.commonlii.org/lk/legis/consol_act/fafp567290.pdf, 18.12.2018.
3. Internal Colonialism: Definition & Examples, <https://study.com/academy/lesson/internal-colonialism-definition-examples.html>, 18.12.2018.
4. Wasala, Rohana. R., Sinhabahu and Sarachchandra's achievement – I, http://www.island.lk/index.pup?page_cat=article-details&page=article-details&code_title=68078, 17.12.2018.